

ARBEIDSHOF TE ANTWERPEN

14 JULI 2009

Afdeling Antwerpen

ARREST

A.R. 2090373

OPENBARE TERECHTZITTING VAN VEERTIEN JULI TWEEDUIZEND EN NEGEN

Gino V.,

wonende te 9120 Beveren-Waas, (...)

appellant,

vertegenwoordigd door de heer K. HENDRICKX, afgevaardigde van een representatieve werknemersorganisatie,

tegen :

NV H.,

met maatschappelijke zetel te 2000 Antwerpen, (...), met ondernemingsnummer (...)

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. S. VANDERMEERSCH loco mr. H. BUYSENS, advocaat te 2018 Antwerpen.

Het arbeidshof, na de zaak in beraad te hebben genomen, spreekt in openbare terechtzitting en in de Nederlandse taal het volgend arrest uit.

I. STUKKEN VAN DE RECHTSPLEGING

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het eensluidend verklaard afschrift van het op 23 juni 2009 op tegenspraak gewezen bevelschrift van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, zetelend in kort geding;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit hof op 30 juni 2009;
- de beroepsconclusie voor de NV H., per fax ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 7 juli 2009 en neergelegd ter zitting van 7 juli 2009;
- de beroepsconclusie voor de heer V., neergelegd ter zitting van 7 juli 2009.
- het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 7 juli 2009.

II. FEITEN EN VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

De heer V. is tewerkgesteld bij de NV H., hierna de NV genoemd, als bediende.

Bij de sociale verkiezingen van 2008 werd de heer V. verkozen tot personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad.

Met aangetekende brieven van 15 mei 2009 stelde de NV de heer V. en zijn vakorganisatie in kennis van het voornemen de heer V. om dringende reden te ontslaan, zoals voorzien in de Wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat — personeelsafgevaardigden (kortweg: Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden).

Bij verzoekschrift van 15 mei 2009 werd de zaak aanhangig gemaakt bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Antwerpen.

Bij beschikking van 28 mei 2009 van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Antwerpen werd geacteerd dat partijen zich niet konden verzoenen en werd beslist dat er geen redenen waren om de uitvoering van de arbeidsovereenkomst te schorsen gedurende de duur van de gerechtelijke procedure.

Overeenkomstig het bepaalde van artikel 6 van Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden is de NV op 2 juni 2009 overgegaan tot dagvaarding van de heer V..

De feiten die naar het oordeel van de NV elke professionele samenwerking definitief onmogelijk maken, hebben onder meer betrekking op het wederrechtelijk ondernemen door de heer V. via groepsemailaccount (aangevraagd namens de ondernemingsraad zonder hiertoe gemandateerd te zijn) van een petitie- actie die erop gericht was de geplande outsourcing van de

Documentatiedienst van de NV onder de aandacht te brengen van haar cliënteel teneinde aldaar een protestbeweging tegen deze plannen van de NV op gang te brengen.

Volgens de heer V. heeft de NV zich met voornoemde procedure, die uitsluitend tegen hem gericht is, schuldig gemaakt aan discriminatie ten aanzien van hem op grond van zijn syndicale overtuiging, nu het naar zijn zeggen om een collectieve syndicale actie ging die werd gedragen door de personeelsafvaardiging in de ondernemingsraad en hun respectievelijke syndicale organisaties.

Met verzoekschrift van 26 mei 2009, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, vorderde de heer V. bij toepassing van artikel 20 § 1 van de Wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, hierna de Antidiscriminatiewet genoemd, de staking te bevelen van de vordering hangende voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank onder AR 09/3519/A, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per dag dat deze gerechtelijke procedure wordt voortgezet na kennisgeving van de tussen te komen beschikking. Ten slotte het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, spijs alle verhaal en zonder borgstelling.

Bij conclusie van 4 juni 2009 vorderde de NV de vordering tot staking van de procedure hangende voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank en gekend onder A.R. nr. 09/3519/A af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond, en de heer V. te veroordelen tot de kosten van het geding.

Bij conclusie van 8 juni 2009 vorderde de heer V. de vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en de NV te bevelen dat zij haar vordering tot erkenning van dringende reden in hoofde van de heer V., als personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad, onverwijld staakt, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per dag dat zij de gerechtelijke procedure voortzet nadat het vonnis haar zal ter kennis gebracht zijn. Het te vellen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, spijs alle verhaal zonder borgstelling, en met uitsluiting van het recht op kantonnement. Ten slotte de NV te verwijzen in de kosten van het geding.

Bij bevelschrift van 23 juni 2009 van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Antwerpen werd de vordering van de heer V. onontvankelijk verklaard en werd hij veroordeeld tot de kosten van het geding.

Tegen voornoemd bevelschrift stelde de heer V. op 30 juni 2009 hoger beroep in.

III. EISEN IN HOGER BEROEP

Met verzoekschrift neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Antwerpen op 30 juni 2009, zoals herhaald bij beroepsconclusie van 7 juli 2009 neergelegd op de openbare terechtzitting van 7 juli 2009, vordert de heer V. dat het arbeidshof de NV beveelt dat zij haar vordering tot erkenning van dringende reden in zijnen hoofde, als personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad

van de NV, aanhangig gemaakt voor de 2de kamer van de arbeidsrechtbank te Antwerpen onder AR 09/3519/A, onverwijld staakt onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 EUR per dag dat de procedure wordt voortgezet na betekening van het arrest.

Verder vordert de heer V. de NV te verwijzen in de kosten van beide instanties.

Met beroepsconclusie van 7 juli 2009, per fax ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 7 juli 2009 en neergelegd ter zitting van 7 juli 2009, vordert de NV de bestreden beschikking te bevestigen en de vordering tot staking van de gerechtelijke procedure, hangende voor de 2de kamer van de arbeidsrechtbank te Antwerpen en gekend onder het A.R. nr. 09/3519/A af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond.

Ten slotte de heer V. te veroordelen tot de kosten van beide instanties.

IV. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

V. TEN GRONDE

Krachtens artikel 20 § 1 van de Antidiscriminatiewet stelt op verzoek van het slachtoffer van de discriminatie, van het Centrum, van een van de belangenverenigingen, van het openbaar ministerie, of, naargelang de aard van de daad, het arbeidsauditoraat, de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of, naar gelang de aard van de daad, de voorzitter van de arbeidsrechtbank of van de rechtbank van koophandel, het bestaan vast van een zelfs onder het strafrecht vallende daad waardoor de bepalingen van deze wet worden overtreden en beveelt hij de staking ervan.

De voorzitter van de rechtbank kan de opheffing van de staking bevelen zodra bewezen is dat een einde is gemaakt aan de overtreding.

De vordering van de heer V. strekt ertoe de staking te bevelen van de vordering van de NV tot erkenning van de dringende reden in zijn hoofde zoals aanhangig gemaakt bij de arbeidsrechtbank te Antwerpen onder A.R. nr. 09/3519/A.

De door de heer V. ingestelde vordering is in de zin van hoger vermelde wettelijke bepaling een zogenaamde stakingsvordering.

Een stakingsvordering beoogt de stopzetting van een met de Antidiscriminatiewet strijdige handeling; deze heeft derhalve een tweeledig voorwerp, in die zin dat gevorderd wordt een verboden discriminatie vast te stellen én dat gevorderd wordt de staking ervan te bevelen.

De vraag is aan de orde of door de vordering tot erkenning van de dringende reden tot ontslag die door de NV bij de arbeidsrechtbank te Antwerpen aanhangig werd gemaakt, een inbreuk wordt gepleegd op de ten deze

toepasselijke Antidiscriminatiewet (met deze bemerking dat artikel 3 en artikel 4,4° van deze wetsbepalingen werden vernietigd, doch enkel in zoverre zij, onder de "beschermd criteria" niet de syndicale overtuiging beogen, bij arrest van het Grondwettelijk Hof van 2 april 2009, 64/2009, www.arbitrage.be).

Het arbeidshof is van oordeel dat op deze vraag ontkennend dient te worden geantwoord.

De Antidiscriminatiewet verbiedt discriminatie op grond van leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, politieke overtuiging, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap, sociale afkomst en syndicale overtuiging (cfr. supra). Het betreft een gesloten lijst van verboden discriminatiegronden.

Elke vorm van discriminatie op grond van een van deze beschermde criteria is verboden.

Het recht op toegang tot de rechter, dat een wezenlijk aspect van het recht op een eerlijk proces vormt, is fundamenteel in een rechtstaat en dient bijgevolg gevrijwaard te worden voor alle rechtzoekenden.

In dit verband kan nuttig verwezen worden naar:

- artikel 13 van de Grondwet: "*Niemand kan tegen zijn wil worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent*"
- artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en artikel 14 van het internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten waarborgen het recht op een eerlijk proces
- artikel 14 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en artikel 26 van het voornoemd internationaal verdrag waarborgen het genot van dat recht zonder discriminatie.

Het vatten van een rechter op zich, of zoals in casu het instellen van een vordering voor het arbeidsgerecht tot erkenning van de ingeroepen dringende reden tot ontslag is te kwalificeren als een neutrale handeling die op zich geen discriminerend karakter heeft of kan hebben in de zin van de Antidiscriminatiewet.

Dit geldt des te meer nu de wettelijke bepalingen van de bijzondere bescherming voorzien in de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden een openbareordekarakter heeft (cfr. Cass. 4 september 1995, JTT 1995, 493; Cass. 1 december 1997, *Soc.Kron.* 1998, 292), zodat de voorgelegde vordering ten gronde door de werkgever tot erkenning van een dringende reden in hoofde van de werknemer op zich getuigt van een rechtmatig belang (cfr. Cass. 23 december 2008, www.juridat.be, AR. P.08.1124.N).

Volgens artikel 2, § 1 van de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden kunnen de personeelsafgevaardigden en de kandidaat - personeelsafgevaardigden slechts worden ontslagen om een dringende reden die vooraf door het arbeidsgerecht werd aangenomen; elke andere handeling van de werkgever tijdens de beschermde periode waardoor (on)rechtstreeks eenzijdig

een einde wordt gemaakt aan de arbeidsovereenkomst van een (kandidaat) personeelsafgevaardigde is immers onregelmatig.

Enkel de feiten, handelingen of daden die tijdens de procedure tot voorafgaande erkenning van de dringende reden werden ingeroepen en aan het arbeidsgerecht werden voorgelegd door de werkgever, en de door de tegenpartij (en) in dit kader ontwikkelde verweermiddelen (zoals gebeurlijke wederrechtelijke handelingen of daden van de werkgever die tot het instellen van deze procedure hebben geleid) kunnen elementen van discriminatie inhouden; de beoordeling daarvan komt echter toe aan de rechter ten gronde bij wie deze vordering werd aanhangig gemaakt en vormt niet het voorwerp van huidig geschil.

Uit het voorgaande dient noodzakelijk te worden besloten dat de NV hic et nunc geen enkele daad heeft gesteld waardoor de bepalingen van de Antidiscriminatiewet werden geschonden.

De overige door de heer V. aangevoerde feiten en middelen doen geen afbreuk aan de hierboven vermelde overwegingen en besluitvorming.

De oorspronkelijke vordering van de heer V. is niet gegrond zodat het hoger beroep van de heer V. evenmin gegrond is.

OP DIE GRONDEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, waarvan de voorschriften werden nageleefd.

Gehoord de heer Van Den Bon, advocaat -generaal, in de lezing van zijn mondeling advies op de openbare zitting van 7 juli 2009.

Na beraadslaging, rechtsprekend op tegenspraak,

Het arbeidshof verklaart het hoger beroep van de heer V. ontvankelijk maar ongegrond.

Het vernietigt de bestreden beschikking van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, voor zover de vordering van de heer V. onontvankelijk werd verklaard.

Het arbeidshof doet hierover opnieuw uitspraak en verklaart de vordering van de heer V. ontvankelijk maar ongegrond.

De kosten van het hoger beroep worden ten laste van de heer V.

Begroot op RPV 1.200,00 EUR,

voor de NV begroot op :

RPV eerste aanleg	1.200,00 EUR
RPV hoger beroep	1.200,00 EUR

voor de heer V. begroot op :

niet begroot

Deze beslissing is genomen door de vakantiekamer van het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen, samengesteld uit:

mevrouw H. CROISIAU, raadsheer, voorzitter van de kamer,
de heer C. AMSSOMS, raadsheer in sociale zaken als werkgever,
de heer S. HENS, raadsheer in sociale zaken als werknemer-bediende, bijgestaan door mevrouw M. DOCKX, griffier met opdracht (art. 330 ter § 2 Ger. W.).

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 14 juli 2009 door mevrouw H. CROISIAU, raadsheer en in aanwezigheid van mevrouw M. DOCKX, griffier met opdracht (art. 330 ter § 2 Ger. W.).